

Nr 124.

Av herrar **Persson** i Stockholm och **Senander**, om förbättring av pensionerna för de statstjänstemän, som avgått ur tjänst före den 1 juli 1939.

Vid åtskilliga tillfällen har finansministern utlovat en förbättring av pensionerna för de statstjänstemän som avgått ur tjänst före den 1 juli 1939. Senast skedde detta i ett svar på en av undertecknad Senander ingiven interpellation i frågan vid förra årets riksdag. Därvid framhöll finansministern:

»Enligt beslut av fjolårets riksdag träder det nya tjänste- och familjepensionsreglementet för statstjänarna i kraft den 1 juli detta år. Årets riksdag har godkänt förslag till nya tjänste- och familjepensionsreglementen för statens arbetarpersonal, vilka också träda i kraft den 1 juli i år. Förutsättning finns därför nu att upptaga till bedömande frågan om de äldre pensionärernas förmåner. Utredning av denna fråga har igångsatts inom finansdepartementet.»

Även om frågans lösning redan då dragit en onödigt lång tid och missnöje därför uppstått bland de äldre pensionärerna, så hälsades dock denna finansministerns förklaring med tillfredsställelse. Den tolkades nämligen som en tämligen bestämd utfästelse, att förslag skulle föreligga senast till årets riksdag. Av finansministerns uttalande i årets statsverksproposition synes emellertid frågans lösning än en gång ha överförts till ett svävande plan.

De äldre statspensionärerna hållas sålunda allttjämt i ovisshet om huruvida löftena skall infrias eller ej. Efter långt dröjsmål med frågans handläggning se de sig nu ställda i den situationen, att deras livsfråga kanske kommer att avgöras med hänsyn till den ekonomiska politik, som uttryckts genom det s. k. söderlundsprogrammet. Det må därför inte förtänkas dem, om deras besvikelse över det uteblivna förverkligandet av de upprepade löftena övergår i förbittring.

Man har emellertid svårt för att tro, att finansministerns obestämt hållna uttalande i statsverkspropositionen skulle innebära, att frågans lösning ånyo ställes på en oviss framtid. Även om det i och för sig förkastliga söderlundsprogrammet skulle genomföras till sina yttersta konsekvenser, så finna vi det vara otänkbart, att det skulle få stå hindrande i vägen för en förbättring av de äldre statspensionärernas förmåner. Det finns inga sakliga skäl till, att dessa pensionärer skola kvarhållas i ett sämre läge än de pensionärer, som avgått efter den 1 juli 1939. Tvärtom borde väl det förhållandet, att de äldre statspensionärerna under sin tjänstetid haft sämre avlöningsförmåner än övriga tala för kravet på att de skola komma i åtnjutande av de förbättrade pensionsförmåner som blivit en följd av den nya löneregleringen.

På grund av vad vi sålunda anfört få vi hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära, att förslag om förbättring av pensionerna för de statstjänstemän, som avgått ur tjänst före den 1 juli 1939, måtte skyndsammast föreläggas innevarande års riksdag.

Stockholm den 19 januari 1943.

Set Persson.

K. E. Senander.